Ἀληθινὲς ἱστορίες

ΤΖΑΜΠΑ ΞΕΠΑΓΙΑΖΟΥΝ

—"Ωχ, ἀδερφὲ, ὤχ, δὲν εἶναι κατάστασις αὐτὴ, δὲν εἶναι προκοπὴ. "Ενα κι' ἕνα κάνουν δύο, γυναίκα, ἀκοῦς;

—Κι' ἄλλο ἕνα κάνουν τρία, κύριε σύζυγε, μοῦ ἀπήντησε ἀπαθέστατα ἡ Εὐτέρπη μου, ξέρω προπαίδια, ἀλλὰ δὲν καταλαβαίνω γιατὶ πῆρες αὐτὸ τὸ αὐστηρὸ ὕφος καὶ τὶ θέλεις νὰ πῆς. Γιὰ κάνε μου τὴ χάρη. Ξέρεις καλὰ ὅτι δὲν περνᾶνε σ' ἐμένα κάτι τέτοια.

Τᾶπε ὅλα μαζὺ καὶ γρήγορα καὶ ἐπειδὴ ἤξερα ὅτι δὲν περνᾶνε, τὸ δοὺ λωσα, πῆρα ὕφος μαλακώτερο καὶ τῆς ἐξήγησα.

—Δὲν εἶναι κατάστασις αὐτὴ Εὐτέρπη μου, ἔνα σωρὸ ἀκαθαρσίες ἔξω ἀπὸ τὴ πόρτα μας κάθε μέρα ἢ καλλίτερα ὅλη τὴν ἡμέρα, δὲν νομίζῃς;

Τὶ ἤτανε νὰ τὸ πῶ, "Αναψε ὁ γυαλὸς καὶ καήκανε τὰ ψάρια.

—Βρὲ ἀχαήρευτε μοῦ λέει, τὶ ἄλλο θέλεις ἀπὸ μένα; Δὲν εἶναι τὰ ροῦχα σου καθαρὰ καὶ σιδερωμένα;

—Εἶναι γυναίκα.

—Δὲν εἶναι τὸ σπίτι σου καθαρὸ καὶ συγηρισμένο;

—Εἶναι γυναίκα.

—Δὲν ἔβλεπε τὸ φαῖ σου ἕτοιμο στὴν ὥρα του καὶ καλομαγερεμμένο;

—Εἶναι γυναίκα.

—"Ε ! λοιπὸν, τὶ ἄλλο ζητᾶς; Μήπως θέλεις νὰ σαρώνω καὶ τὸ δρόμο; Τὰ παράπονά σου στὸν Δήμαρχο προκομένε μου, ὄχι σὲ μένα.

"Ηταν ἀνάγκη θλέπετε νὰ μὲ βρίσῃ ἡ συμβία μου γιὰ νὰ καταλάβω καὶ μιὰ καὶ δυὸ νᾶμαι στὸ γραφεῖο τοῦ κ. Δημάρχου.

—Κύριε Δήμαρχε εἶπα, αὐτὸ κι' αὐτὸ. Κεντρικὸς εἶναι ὁ δρόμος μας ἀλλὰ τὶ νὰ σᾶς πῶ, ἡ ἀκαθαρσία, νά, μὲ τὸ συμπάθειο, μέχρι κεῖ πάνω. Σᾶν πολίτης φορολογούμενος διαμαρτύρομαι.

Ὁ κύριος Δήμαρχος μὲ ἄκουσε μὲ ἐνδιαφέρον, μὲ διαβεβαίωσε ὅτι ὁ κα θαρισμὸς γίνεται στὴν ἐντέλεια καὶ ἂν ἀμφιβάλω, πρῶτα νὰ διαπιστώσω τὸ ἀντίθετο καὶ μετὰ νὰ τοῦ ξαναπῶ. "Υστερα μὲ κτύπησε φιλικὰ στὴν πλάτη καὶ ἔφυγα.

Τόθαλα ὅμως σκοπὸ νὰ ξεκαθαρίσω τὴν κατάστασι καὶ νὰ ῥῶ τὸν αἴτιο τῆς ἐρωμιᾶς γι' αὐτὸ καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο πρωῒ, μπονώρα, μπονώρα μάλιστα τὴν ἔστεισε πίσω ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ σπιτιοῦ μου.

Στὶς ἓξη ἀκριβῶς ἄκουσα ἕνα σούρ, σούρ. Τέντωσα τὸ λαιμὸ καὶ κρυφοκύταξα.

Ὁ φτωχὸς ὁ ὀδοκαθαριστὴς, τυλιγμένος στὸ τριμμένο παλτὸ του καὶ κουκουλωμένος μέχρι τὰ μάτια στὸ κασκόλ του ἀγωνιζότανε μέσα στὴ παγωνιὰ τοῦ πρωϊνοῦ νὰ πιθώσῃ στὴν ἄκρη, ὅ,τι ἄχρηστο καὶ βρωμερὸ, ἐμεῖς οἱ ἄλλοι πετᾶμε ἀσυναίσθητα τὰ ὅλες τὶς ἄλλες ὧρες τὶς ἡμέρας.

"Οταν ξεμάκρυνε λίγο, ἔγῆκα ἔξω, ἔκανα μιὰ ἐπιθεώρησῃ, ἱκανοποιήθηκα, σκέφτηκα ὅτι μὲ τὴ διαμαρτυρία μου ἴσως διορθώθηκε ἡ κατάστασις καὶ ἔφυγα χαρούμενος γιὰ τὴ δουλειά μου.

Τὸ μεσημέρι ὅμως πάλι τὰ ἴδια.

Καὶ περάσανε πολλὰ πρωϊνὰ πού δάσταγα τσίλιας καὶ πάντοτε ὁ ὀδοκαθαριστὴς ἔκανε φιλότιμα τὴ δουλειά του ὅπως ὅλοι οἱ ὀδοκαθαριστὲς σὲ ὅλους τοὺς δρόμους, γιαυτὸ ἄλλωστε κι' ἡ Πάτρα μας φημίζεται γιὰ τὴν καθαριότητά της.

Πῶς ὅμως καὶ ποιὸς λέρωνε τοὺς δρόμους μὲ τόση αὐθάδεια; Γιὰ νὰ τὸ διαπιστώσω ἀπεφάσισα νὰ κάνω τὸν ἄρρωστο. Τηλεφώνησα λοιπὸν στὸ γραφεῖο μου καὶ θρονιάστηκα πίσω ἀπὸ τὸ παράθυρο.

Στὶς ἓξη καὶ τέταρτο ὁ δρόμος ἔλαμπε. Στὶς ἓξη καίμισῃ, μιὰ φορὰ δα κι' ἕνας ἄνθρωπος, ὁ γαλατᾶς μας, σταθήκανε ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὴ πόρτα, κτύπησε, ἄφησε τὸ γάλα καὶ στὶς ἑφτὰ παρὰ εἴκοσι πέντε φύγανε, ἀφίνοντας πίσω τους, ἕνα θουναλάκι ἀπὸ χωνεμμένο ἀχνιστὸ χορτάρι.

—Εὕρηκα, εὕρηκα, ξεφώνησα θυμωμένος, αὐτὸς εἶναι, κι' ἔβαλα μιὰ μο λυβιὰ στὸ χαρτάκι πού κράταγα στὸ χέρι.

—Μπράβο 'Αρχιμίδη μου, μοῦ ἀπάντησε νυσταγμένα ἡ Εὐτέρπη μου. "Αμ δὲν μὲ ῥώταγες χριστιανὲ μου νὰ σοῦ πῶ; "Ελα τώρα ἐξάπλωσε .... ἄρρωστε.

Μὰ ἐγὼ δὲν ξεκόλλησα ἀπὸ κεῖ. Περίμενα νὰ δῶ μέχρι ποῦ θὰ ἐφταναν οἱ μολυβιές.

Στὶς ἑφτὰ παρὰ τέταρτο πέρασε μιὰ σούστα τρέχοντας, ἔβγαλα τὸ κεφάλι μου ἀπὸ τὸ παράθυρο καὶ τὶ νὰ δῶ:

Σὲ ἀπόστασι δέκα μέτρων καὶ μὲ μαθηματικὴ ἀκρίβεια ὁ καμμένος ὁ ντορῆς τ'ἄχε κάνει μοῦσκεμα, οὔτε μπέμπης νάτανε.

"Ωρα ἑφτὰ ἀκριβῶς, ἡ Κρυστάλλω κι' ὁ Κίτσος φορτωμένοι κάργα μὲ λαχανικὰ ἐρχόσανται ἀπὸ ἀντίθετη κατεύθυνση. "Οταν συναντηθήκανε μυριστήκανε, ἀρχίσανε τὶς ἀγριογκαρισὲς καὶ πλάφ — πλούφ, τὰ θουναλάκια γίνανε τρία.

Πηγαίναμε πρίμα, τέτοια παραγωγὴ σὲ λίπασμα σὲ τόση λίγη ὥρα οὔτε ἡ 'Εταιρία Λιπασμάτων δὲν τὴν ἔφτανε.

"Ωρα ἑφτὰ καὶ εἴκοσι.

—Ραδικάκι τοῦ θουνοῦ, σεσκλοσέλινα, μακιδονίσι, σέλινοοοοο, ἀκούστηκε ἡ φωνὴ μιᾶς γερόντισσας χωριάτας, πού τράβαγε δυὸ γαϊδουράκια μαζύ.

"Εβαλα προκαταβολικὰ δυὸ μολυβιὲς στὸ χαρτάκι μου. Τὶ σημασία εἶχε στομάχια εἴχανε οἱ γαϊδάροι αὐτοὶ κάπου θὰ τ' ἀφίνανε. Τὶ ἔδῶ, τὶ πάρα κάτω.

Καὶ γιὰ νὰ μὴ τὰ πολυλογῶ στὶς ὀκτὼ πού θγῆκα ἔξω γιὰ τὴ διαπίστωση ὁ δρόμος ἦτανε στὰ κακά του τὰ χάλια, σᾶν νὰ μὴ εἶχε σαρωθῆ ποτέ.

"Ηταν ἀνόφελο νὰ θυμώσω καὶ νὰ τὰ βάλω μ' ἀνθρώπους πού δὲν θὰ μὲ καταλάβαιναν, κι' ἴσως — ἴσως μοῦ δίνανε τὴν ἀπάντησι πού σκεφτόμουνα.

Τὶ ὅμως θᾶπρεπε νὰ γίνῃ γιὰ νὰ περιοριστῆ τὸ κακὸ; Τὶ θᾶπρεπε νὰ γίνῃ γιὰ νὰ περιοριστῆ ὁ κίνδυνος τῆς μολύνσεως ἀπὸ ταίτανο, πού μποροῦν νὰ πάθουν οἱ χιλιάδες τὰ παιδάκια πού παίζουν τὲ τέτοιους ἀκά θαρτους δρόμους;

Καὶ σκέψου — σκέψου θρῆκα δυὸ λύσεις.

Α) "Η οἱ κύριοι «γιοτα χίδες» τῶν ντορήδων νὰ ὑποχρεωθοῦν μαζὺ μὲ τ' ἄλλα προϊόντα τους νὰ κουβαλοῦν ἕνα σαρωματάκι πού ἀσφαλῶς θὰ τὸ χρησιμοποιήσουν μιὰ ἢ δυὸ φορὲς δλες, ὅλες. Β) "Η ἕνα καράκι χειροκίνητο τοῦ Δήμου νὰ ξαναπερνάῃ ἄλλη μιὰ φορά.

Γιατὶ τὸ κακὸ γίνεται ἀπὸ τὶς ἓξη μέχρι τὶς ὀκτὼ τὸ πρωῒ καὶ κρατάει μέχρι τὸ ἄλλο πρωῒ.

Γι' αὐτὸ πού σᾶς λέω εἶμαι βέβαιος, ἂν θέλετε δὲ σᾶς δείχνω καὶ τοὺς λογαριασμούς μὲ τὰ θουναλάκια πού κράτησα.

Μένουν δέν μένουν οἱ δρόμοι μισὴ ὥρα καθαροὶ κι' οἱ πτωχοὶ ὀδοκαθαριστὲς τζάμπα ξεπαγιάζουν κάθε χαράματα.

Αὔριο θὰ πάω νὰ τὸ πῶ καὶ στὸν κύρ Δήμαρχο.

Κ. Βρ—ς

Μικρὰ νέα

Μὲ τὴν τοποθέτησι τῶν νέων μεγαλυτέρων σὲ ὕψος σιδηροτροχιῶν εἰς τὰς γραμμὰς τῶν ΣΠΑΠ.

—Αἱ ἰσόπεδοι διαβάσεις εἰς κεντρικὰ σημεῖα κατέστησαν παγὶς δυστυχημάτων διὰ τὰ τροχοφόρα.

—Παρακαλεῖται λοιπὸν ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τῶν ΣΠΑΠ νὰ ῥίξῃ λίγο μπετὸν, ἢ ὅτι ἄλλο χρειάζεται στὰ μέρη αὐτά.

—Ἡ παράκλησις προέρχεται καὶ ἀπὸ τοὺς ὁδηγοὺς τῶν παντὸς εἴδους τροχοφόρων οἱ ὁποῖοι καὶ παρεπονέθησαν πρὸς τοῦτο.

—Ἡ συνεχιζομένη καλοκαιρία καὶ ἀνομβρία κατέστη λίαν ἐπικίνδυνος διὰ τὴν γεωργίαν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν.

—Διότι λόγω τῆς ξηρασίας, ἀφ' ἑνὸς καθυστερεῖται ἡ ἀνάπτυξις τοῦ στάχεως, τοῦ σίτου καὶ ἡ καλλιέργεια τῆς ἀμπέλου.

—Ἀφ' ἑτέρου, ἀπεστέρησε τὴν ὕπαιθρον ἀπὸ τὸ χόρτο, πού κατ' ἐξοχὴν εἶναι ἡ κυρία τροφὴ τῶν αἰγοπροβάτων.

—Λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἀκόμη, παρατηρεῖται παντελὴς ἔλλειψις λαχανικῶν εἰς τὴν ἀγοράν.

—Ἡ προσπάθεια τοῦ Τμήματος Τροχαίας κινήσεως, νὰ συνηθίσῃ τοὺς πεζοὺς νὰ βαδίζουν ἀπὸ τὰ πεζοδρόμια.

—"Ηδη ἀπέδωσεν τὰ πρῶτα καλὰ ἀποτελέσματά της.

—Καὶ δυνάμεθα νὰ ὑπερηφανευόμεθα, ὅτι παρὰ τὴν συνεχῶς αὐξανομένην κίνησιν τροχοφόρων.

—Τὸ ποσοστὸν δυστυχημάτων ἐκ τῆς αἰτίας αὐτῆς εἶναι κατὰ πολὺ μι κρότερον ἀπὸ ἄλλας πόλεις μὲ λιγότερη κίνησιν.

—Οἱ Κυριακάτικοι ἀπογευματινοὶ χοροὶ «μπουρμπούλια» στὸ Δημοτικὸ σημειώνουν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν.

—Καὶ ἐν μέρει τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ὀρχήστραν, ἡ ὁποία μὲ τὴν θαυμαστὴν ἐκτέλεσιν δημιουργεῖ κέφι ἄνευ προηγουμένου.

—Τὸ ὁποῖον παρὰ τὴν καταφανῆ ἔλλειψιν νταμῶν διατηρεῖται μέχρι καὶ τὴν τελευταίαν στιγμὴν.

ΤΑ ΚΟΝΤΑ & ΣΤΕΝΑ

ΠΑΠΟΥΤΣΑ

ΜΑΚΡΑΙΝΟΥΝ

ΚΑΙ ΦΑΡΔΕΝΟΥΝ

ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΑΛΗΦΘΕΝ

ΜΗΧΑΝΗΜΑ

ΣΤΟ

ΔΕΡΜΑΤΟΙΩΛΕΙΟΝ

Γεροκωστοπούλου 27

ΑΓΟΡΑΙ - ΠΩΛΗΣΕΙΣ

ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ

ΚΑΤΙ ΤΟ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟΝ

Θέλετε νὰ ἀποκτήσετε κάτι πού θὰ σᾶς εἶναι ἀπαραίτητον στὸν ἑαυτόν σας, στὸ σπίτι σας, στὴν ἐπιχείρησίν σας;

Ἐλᾶτε σὲ μᾶς. Θὰ σᾶς τὸ δώσωμε ἀνταλλάσσοντες τοῦτο μὲ ἕνα ἄλλο ἰδικόν σας εἶδος πού σᾶς εἶναι ἄχρηστον. Ἀνταλλάσσομεν ἢ καὶ ἀγοράζομεν κάθε εἶδος. Ἐνδιαφερόμεθα διὰ παλαιὰ ἐπιπλα, ραπτομηχανάς, γραμμόφωνα, δίσκους, πικάπ, ραδιόφωνα, ποδήλατα, μοτοσακὸ, ρουχισμούς σκεύη, κλπ. Δεχόμεθα καὶ πωλήσεις διὰ λογ)σμὸν σας ἐπὶ προμηθείᾳ.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΜΕΤΑΠΩΛΗΣΕΩΝ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 33
Κάτωθι Β' ἀστυν. Τμήματος
Τηλ. 32—34

Ἀπάντησις εἰς τὸν Σον Μητροπολίτην Γεώργιον

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Τοῦ ἰατροῦ κ. Β. Γ. ΤΣΙΝΟΥΚΑ

Κε Διευθυντὰ τοῦ «'Εθνικοῦ Κήρυκος»,

—Εἰς ἀπάντησιν τῶν ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Αἰγιαλείας κ. Γεωργίου γραφέντων εἰς τὸ φύλλον Σας τῆς 9—2—59, περὶ Πνευματισμοῦ, παρακαλῶ δημοσιεύσατε τὰ κάτωθι:

Α

Ὁ ἰατρὸς τις, ὅστις ὡμίλησεν εἰς τὸ Αἴγιον τὴν 7ην Δεκεμβρίου π. ἔ. μὲ θέμα «Ἱστορικὰ γεγονότα καὶ πειραματικαὶ ἀποδείξεις ὅτι ὑπάρχει ψυχή», ὡς ἐξεχωριστὴ ἀνατομικὴ ὀντότης ἀπὸ τὸ σάρκινον σῶμα, εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ ζῶα ξηρᾶς, ἀέρος καὶ θαλάσσης, εἶναι ὁ ὑποφαινόμενος, ὁ ὁποῖος εἶχε πρὸ ἑνὸς ἐτους χαρίσει εἰς τὸν Σεβ κ. Γεώργιον τὰ δύο βιβλία του: «Δὲν ὑπάρχει θάνατος» καὶ «Ὁ Πνευματισμὸς καὶ ὁ Χριστιανικὸς 'Εκκλησίαι» ὥστε ἐγνώριζε πολὺ καλὰ τί ἐφρόνει ὁ ὁμιλητὴς περὶ πνευματισμοῦ. 'Ερωτῶ λοιπόν: α) Ποῖον εἶναι τὸ ἀντιχριστιανικὸν σημεῖον τῆς ὁμιλίας μου; Δὲν εἶχεν ὑποχρέωσιν ὡς Μητροπολίτης, νὰ μᾶς εἴπῃ/καθαρά, ἐὰν εἶνε ἀντιχριστιανικὰ τὰ πειράματα μιᾶς ἐπιστήμης ἡ ὁποία ἐπιβεβαιοῖ τὰ τρία σημεῖα εἰς τὰ ὁποῖα ἡ 'Αγία Γραφὴ ἀναφέρει ὅτι ὑπάρχει ψυχὴ καὶ εἰς τὰ ζῶα, δηλαδή, Γένεσις Κεφ. Αον ἑδαφ. 20—22, 'Εκκλησιαστὴς Κεφ. Γ. ἑδάφια 18—22 καὶ 'Αποκάλυψις 'Ιωάννου Κεφ. 8ον 'Εδαφιον 8ον;

βον) 'Αφοῦ ἡ ὁμιλία μου ἦτο αὐστηρῶς ἐπιστημονικὴ καὶ μόνον εἰς τὸ ἄνω θέμα, διατὶ γενικεύει τὸ ζήτημα «περὶ πνευματισμοῦ» διὰ νὰ θολώσῃ τὰ νερά;

Β

Εἰς τὴν ὁμιλίαν μου ἐκείνην, εἶπον, ὅτι πειραματικῶς ἡ ἐπιστήμη ἀποδεικνύει ὅτι ὑπάρχει ψυχὴ καὶ εἰς τὰ ζῶα. Τίποτε ἄλλο, τὸ τονίζω αὐτὸ—τίποτε ἄλλο—καὶ ὅμως ὁ Σεβασμιώτατος λέγει....«ἡ ψυχὴ τῶν ζώων εἶναι θνητή, ἀποθνήσκει δηλαδὴ καὶ διαλύεται μετὰ τοῦ σώματος». 'Ενῶ εἰς τὸ Κεφ. Γ' ἑδαφ. 20—22 ὁ 'Εκκλησιαστὴς λέγει ῥητῶς ....» καὶ γε αὐτοῖς συνάντημα υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου καὶ συνάντημα τοῦ κτήνους συνάντημα ἓν αὐτοῖς, ὡς ὁ θάνατος τούτου, οὕτως ὁ θάνατος τούτου, καὶ Πνεῦμα ἓν τοῖς πᾶσι. Καὶ τὶ ἐπερίσσευσεν ὁ ἄνθρωπος παρὰ τὸ κτῆνος; Οὐδέν, ὅτι τ ἀπάντα ματαιότης. Τὰ πάντα πορεύεται εἰς τόπον ἕνα καὶ τὶς οἶδεν τὸ Πνεῦμα υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου εἰς ἀναβαίνει αὐτὸ ἄνω; Καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ κτήνους εἰ καταβαίνει αὐτὸ κάτω εἰς τὴν γῆν;».

Παρακαλοῦμεν λοιπὸν, ἀλλὰ καὶ προκαλοῦμεν τὸν Σεβ. Αἰγιαλείας κ. Γεώργιον νὰ μᾶς παραθέσῃ καὶ αὐτὸς τὰ ἑβδόμια ἐκ τῆς 'Αγίας Γραφῆς τὰ ὁποῖα νὰ λέγουν ὅτι τὸ Πνεῦμα τῶν ζώων μετὰ τὸν θάνατόν των διαλύεται, ὅπως ὁ Σεβ. ἰσχυρίζεται, διότι ἐὰν δὲν τὰ παραθέσῃ, λυπούμεθα μέν, ἀλλ' ἔχομεν τότε τὸ δικαίωμα νὰ χαρακτηρίσωμεν τοὺς λόγους του αὐτοὺς ὡς ἀνακριβεῖς καὶ ἀντιθέτους εἰς τὸ ἄνω σαφὲς κείμενον τοῦ 'Εκκλησιαστοῦ.

Γ

Λέγει κατωτέρω, ὁ Σεβασμιώτατος «ὅτι ἡ 'Αγία Γραφὴ ἡ ὁποία εἶνε θεόπνευστος, ἀπαγορεύει ῥητῶς τὴν ἐπικοινωνίαν μὲ τὸν ἄδρατον πνευματικὸν κόσμον». 'Ερωτῶμεν ὅμως πάλιν τὸν Σεβασμιώτατον:

Λον) Ποῖον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τῆς Καινῆς Διαθήκης ἀπαγορεύει τὴν ἐπικοινωνίαν αὐτήν;

Βον) Διατὶ πάλιν αὐτὴ ἡ σκόπιμος ἀοριστολογία του «'Αγία Γραφὴ» καὶ ὄχι σαφήνεια;

Γον) Μήπως ἐννοεῖ τὰ ἑδάφια 10—12 τοῦ 18ου Κεφαλαίου τοῦ Δευτερονομίου; 'Αλλά, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, διατὶ δὲν τὸ λέγει καθαρά; Διατὶ θολώνει τὰ νερὰ μὲ τὴν ἀοριστολογίαν του «Θεόπνευστος 'Αγία Γραφὴ», ἀφοῦ γνωρίζει πολὺ καλὰ ὅτι Παλαιὰ Διαθήκη σημαίνει 'Εβραϊσμός, καὶ ἡ Καινὴ Διαθήκη εἶνε μόνον Χριστιανισμός, καὶ ὅτι τὰ ἄνω ἀπαγορευτικὰ διὰ τὸν ὑλιστικὸν μόνον πνευματισμὸν ἑδάφια, ὄχι διὰ τὸν ἐπιστημονικὸν πνευματισμὸν ὅστις καὶ μεταψυχικὴ ἐπιστήμη καλεῖται, εἶνε ἐντελῶς ἄκυρα, ὅπως ἀπεδείξαμεν καὶ μὲ τὸ βιβλίον μας «Ὁ Πνευματισμὸς καὶ αἱ Χριστιανικαὶ 'Εκκλησίαι» ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἀνοικτὴν πρὸς αὐτόν, ἐπιστολήν μου τῆς 24—1—1959 ἡ ὁποία ἐκυκλοφόρησεν εἰς χιλιάδας ἀντίτυπα καὶ εἰς 'Αθήνας ἀλλὰ καὶ Πάτρας, ἰδίως δὲ εἰς τὴν 'Ιεράν Σύνοδον, τὰς Θεολογικὰς Σχολὰς 'Αθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης καὶ τὰς 'Ιατρικὰς Σχολὰς 'Αθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης καὶ τὰς Νομικὰς Σχολὰς τῶν ἄνω Πανεπιστημίων, διότι ἡ ἀλήθεια εἶνε ἀλήθεια καὶ θὰ ἐπικρατήσῃ ἀπὸ τὴν σκόπιμον ἀοριστολογίαν.

Δ

Διατὶ σκοπίμως ἀποκρύπτει ὁ Σεβασμιώτατος:

1ον "Οτι εἰς τὴν ἐπιστολὴν 'Ιωάννου Α' κεφ. 4 ἑδ. 1 ὁ πνευματισμὸς συνιστᾶται διότι λέγει «'Αδελφοὶ μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δο κιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστί...»;

2ον) "Οτι Εὐμενικαὶ Σύνοδοι ἡ Α' καὶ ἡ Δ' διὰ των πνευματιστικῶν μεθόδων ἐξήτησαν τὴν ἐπικύρωσιν τῶν δογματικῶν των

3ον) "Οτι καὶ ὁ Πάπας 'Αγιος Λέων, εἰς παρομοίαν μέθοδον κατέφυγε διὰ τὸ κατὰ τῆς αἱρέσεως τοῦ Νεστορίου ὑπομνήματόν;

4ον) "Οτι καὶ ὁ "Αγιος Σπυρίδων ἐπίσης εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῆς θανούσης κόρης του κατέφυγεν, ὅπως καὶ τὸ τροπάριόν του θεβαιοῖ;

Σταματῶμεν ἕως ἐδῶ, ἐλλείψει χώρου, καὶ σᾶς ἐρωτῶμεν: 'Από ποῖα ἐλατήρια ὠθούμενος λέγετε τὰς σκοπίμους ἀνακριβείας, ὅτι ἡ θεόπνευστος 'Αγία Γραφὴ ἀπαγορεύει ῥητῶς τὴν ἐπικοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων μὲ τὸν ἄδρατον πνευματικὸν κόσμον, ἐνῶ ἀπὸ τὰ ἄνω μόνον πιθανεύομα τα ἀποδεικνύεται τὸ ἐναντίον: Τὶ θὰ σᾶς ὠφελήσῃ καὶ ἡ ἀνακρίβεια Σας αὐτή;

Σᾶς ἐρωτῶμεν ἀκόμη Σεβ 'Ιεράρχα: Διατὶ ἀποκρύπτετε ἀπὸ τὴν κοινωνίαν, τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Μεταψυχικὴ 'Επιστήμη ὅπως καὶ ἄλλως ὁ Πνευματισμὸς καλεῖται, διδάσκεται ἀπὸ 40 ἐτῶν ἀπὸ τακτικὴν πανεπιστημιακὴν ἕδραν, εἰς πολλὰ ξένα πανεπιστήμια, μὲ ἐργαστήρια ὑπνολογίας καὶ ἠλεκτροβιολογίας καὶ τὸ σπουδαιότερον ὅτι ἀπὸ τοῦ 1957 ἡ μεταψυχικὴ εἰσήχθη ὡς μάθημα τακτικὸν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως τῆς γνωστῆς διὰ τὸν φανατικὸν Χριστιανικὸν Καθολικισμόν της Βραζιλίας;

Διὰ τὸ ζήτημα τῆς μετενσαρκώσεως, ἐλλείψει χώρου σᾶς παραπέμπομεν εἰς τὴν ἐφημερίδα «"Εθνος» τῆς 10—2—1959.

Διαψεύδομεν μετ' ἀγανακτήσεως τὰ λεγόμενά Σας ὅτι δὲν πιστεύομεν εἰς τὴν 'Αγίαν Τριάδα καὶ τὸν Κ. Η. Ι. Χριστὸν ὡς υἱὸν Θεοῦ μονογενῆ καὶ Σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἀποδείξετε εἰς ποῖον σημεῖον τῶν βιβλίων μας εὑρήνται τὰ ὅσα ἰσχυρίζεσθε.

Τέλος ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς αἰωνίας κολάσεως, λησμονεῖτε Σεῖς ὡς ἐπιστήμων θεολόγος, ὅτι ἡ λέξις «αἰώνιος» ἀμφισβητεῖται σήμερον, διότι μόνον εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον ὑπάρχει, τοῦ ὁποίου ὅμως τὸ πρωτότυπον εἰς τὴν 'Αραμαϊκὴν γλῶσσαν γραφὲν ἔχει χαθεῖ, ὁ δὲ ἀγαπητὸς μαθητὴς τοῦ Κ. Η. Ι. Χριστοῦ 'Ιωάννης εἰς τὸ κεφ. Ε ἑδαφ. 29 λέγει «καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως»; Σᾶς ἐρωτῶμεν λοιπὸν ἀφοῦ κανὲν ἄλλο Εὐαγγέλιον, οὔτε καὶ τὰ τρία ἄλλα συνοπτικά, οὔτε καὶ 60 γνωστὰ εἰς ἡμᾶς ἀπόκρυφα Εὐαγγέλια ἀναφέρουν τὴν λέξιν «αἰώνιος κόλασις», τὴν ὁποίαν οἱ θεολογοῦντες ἀμφισβητοῦν, δεχόμενοι τὴν λέξιν μακροχρόνιος καὶ ὄχι αἰώνιος κόλασις, διατὶ σᾶς ἐνοχλεῖ ἐὰν καὶ ἡμεῖς ὡς πνευματισταὶ, δεχόμεθα τὴν λέξιν μακροχρόνιος καὶ ὄχι αἰώνιος κόλασις;

'Υπενθυμίζομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας, τὸ κεφάλαιον 12 ἑδάφιον 37 τοῦ 'Ιεροῦ Εὐαγγελίου τοῦ κατὰ Ματθαῖον, ἀρκούμενοι εἰς τὴν σεβαστὴν των κρίσιν.

"Ας κρίνουν οἱ ἀναγνῶσται.

Μετὰ τιμῆς

Β. ΤΣΙΝΟΥΚΑΣ

'Ιατρὸς

ΠΕΖΟΤΗΤΕΣ

ΠΟΙΟΣ ΦΤΑΙΕΙ;

"Αν στὴν 'Αθήνα ὑπάρχουν τριάντα Γυμνασια, χωρὶς ἀμφιβολία λειτουργοῦν καὶ ἑκατὸν τριάντα φροντιστήρια. Σ' ὅλες θέβαια τὶς μεγάλες πόλεις ὑπάρχουν φροντιστήρια, ἀλλὰ ἡ πρωτεύουσα εἶναι ἀσυναγώνιστη. Τὸ γεγονὸς ὅτι μποροῦν νὰ σταθοῦν τόσα πολλὰ ἀπ' αὐτὰ τὰ ἐνισχυτικὰ σχολεῖα, σημαίνει πὼς ἔχουν καὶ ἀνάλογο ἀριθμὸ «προφίμων». Σιγά—σιγὰ μάλιστα, ἀπόχτησαν φροντιστήρια καὶ οἱ κωμοπολεῖς. "Υπου λειτουργεῖ Γυμνάσιο, ὑπάρχουν καὶ ἕνα —δυο φροντιστήρια. Παράλληλα, ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, ἐν ἐνεργείᾳ καὶ μή, παραδίνουν ἀσταμάτητα μαθήματα «κατ' οἶκον».

'Ομολογῶ πὼς στὰ δικά μου μαθητικὰ χρόνια—πρὸ δεκαετίας δηλαδὴ— δὲν εἶχα ἀκούσει κάν, ἐκεῖ στὴν ἐπαρχία, πὼς ὑπάρχουν τέτοια.....ἱδρύματα. Κι' οὔτε φυσικὰ οἱ καθηγητὲς μας εὑρίσκαν εὐκαιρίες γιὰ παραδόσεις κατ' οἶκον. Σήμερα, ἀμφιβάλλω ἂν ὑπάρχῃ μαθητὴς πού νὰ μὴν παρακολουθῇ καὶ ἰδιαίτερα μαθήματα.

Τὶ συμβαίνει λοιπόν; Μήπως τὰ σχολεῖα δὲν κάνουν καλὰ τὴ δουλειά τους;

'Αδύνατο. Οἱ "Ελληνες ἐκπαιδευτικοί, καίτοι εἶναι «οἰκονομικῶς παραπονούμενοι» δουλεύουν εὐσυνείδητα. Ἡ αἰτία βρίσκεται ἀλλοῦ. Οἱ μαθηταὶ δὲν δουλεύουν. Προσπαθοῦν μὲ κάθε τρόπο νὰ ξεγελάσουν τὸν ὁασκαλο, νὰ μὴν πάνε στὸ σχολεῖο, νὰ ἀντιγράψουν, νὰ κάνουν ὅτιδήποτε —ἐκτὸς ἀπὸ διάβασμα—ἀρκεῖ νὰ πάρουν τὸ πενταράκι καὶ νά...προβιάστοῦν. Οἱ γονεῖς πάλι, κάνουν κι' αὐτοί.... «ὅ,τι μποροῦν». Φροντιστήριο στὸν κανακάρη, δάσκαλο στὸ σπίτι, ἰδιαίτερα μαθήματα στὸ γυιόκα.

"Εγινε πιὰ συνήθεια. Εἶναι τῆς μόδας. 'Ακόμα καὶ στὰ νήπια τοῦ Δημοτικοῦ γίνονται ἰδιαίτερα μαθήματα στὸ σπίτι, γιατὶ ὕστεροῦν στὴν ....ἀνάγνωση καὶ στὴν ἀριθμητική, στὰ μόνα δηλαδὴ μαθήματα πού κάνουν!!

Δὲν βαρυῆσαι ὅμως. Πρέπει νὰ τόχῃ ἡ κούτρα του νὰ....διαβάζῃ.

Πῶς εἶναι δυνατὸ νὰ πιστέψῃ κανένας πὼς οἱ σημερινοὶ μαθητὲς δὲν «σκαμπάζουν» ὅταν μποροῦν νὰ σοῦ εἰποῦν ἀλάνθαστα ὅλους τοὺς ἠθοποιοὺς τοῦ κόσμου, τὶ ἡλικία ἔχουν, σὲ ποιὰ ἔργα παίζει καθένας, νὰ σοῦ ἀπαριθμήσουν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πρωταθλήματος Βραζιλίας τοῦ 1956, ἀρκεῖ νὰ μὴν τοὺς ῥωτήσῃς ποῦ βρίσκεται ἡ Βραζιλία γιατί....δὲν ξέρουν.

Καὶ νὰ σκεφθῆς πὼς ὑπάρχουν πολλοὶ γονεῖς πού διαμαρτύρονται ἂν ὁ γυιὸς τους μείνῃ ἐπανεξεταστέος. Τὸν ἀδίκησαν τὸν καϋμενούλη....

"Ε! λοιπὸν ποιὸς φταίει; Πέστε μου κι' ἐσεῖς.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ

o ❦ o

'Αγοράζω διάφορα ΑΡΧΕΙΑ, ΒΙΒΛΙΑ, ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, Παλαιὰ χαρτιὰ καὶ Σακκοῦλες Τσιμέντου ΚΟΛΟΚΟΤ